

have ikke villet fremme denne Sag. Vi ere for Søren Pedersens Skyld blevne mere dragne der over til, end vi egentlig ønskede, men principielt have vi været derimod. Det er det Samme, som Goldforvalter Jansen har skrevet, at Venstre her i Landet ikke har villet fremme Jernbanesagen. Men der en anden Konsekvens af det ærede Medlems Udtalelse, som det ærede Medlem selv maafte ikke rigtig har tænkt paa. Naar det ærede Medlem erklærer, at han og hans Parti, for at faae en af deres Venner ind i dette Thing, vilde bevilge en Jernbane, som det ellers ikke ansaa for tjenlig, bliver det virkelig en dyr Repræsentant, en dyr Kollega, de faae. Skulde vi alle koste saa meget, at der skulde bygges Jernbaner paa $3\frac{1}{2}$ Mil eller saa, for Valget af hver enkelt af os, blev det noget dyrt, og det er dog det, som det ærede Medlem har gjort, naar han sagde: Vi ansaa ikke denne Jernbane for i og for sig rigtig, men for vor Vens Skyld lode vi os overbevise om, at det dog kunde gaa an at tage den med alligevel. — Det ærede Medlem har betegnet den Agitation, der blev drevet i Årsens forud for det sidste Valg, som en hæslig Valgagitation. Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg hos mig har alle mine Notater fra Mødet i Årsens om, hvad det ærede Medlem der udtalte, og det turde maafte være mig tilladt med et Par Antydninger at vise, hvad der nu betegnes som en hæslig Agitation. Det ærede Medlem begyndte sin Tale der med at sige, at det, Valgerne nu bleve spurgt om, var, om de vilde kaste sig for Herr Estrups Fødder, og det udvillede han saa videre saaledes, at, dersom de nu ikke holdt strengt paa Venstrepartiet, men gav efter, tabte de deres grundlovmæssige Ret og beholdt kun Herr Estrup tilbage. Han skildrede dernæst alle de skadelige Følger, det havde havt, at vi havde havt dette Ministerium. Det havde Intet kunnet sætte igjennem, det havde handlet slet i den vestindiske Styrelse; det havde bragt os i et skævt Forhold til Udlandet, og det havde berøvet os Grundloven. Alt dette havde dette Ministerium gjort, og nu beholdt vi kun Herr Estrup tilbage, efter at vi havde mistet alt det Andet. Endelig kulminerede det ærede Medlem i den Uttring, at vi Danske vare ved denne Regjeringss Ledelse blevne til Orin for hele Verden, og da Høvre ifjor var kommet til Herr Estrup og havde bedet ham om at gaa sin Vej, havde han kastet dem ned ad Trappen. Jeg vil henstille, om dette ikke kan forjenes at betegnes med den Uttring, som det ærede Medlem har brugt om den Agitation, der i Årsens fra Høvres Side

skulde være drevet om Jernbanesagen. — Jeg skal i Forbigaaende takke det ærede Medlem for Sorens Amts 2den Valgkreds (Alberti) for den Opmerksomhed, han viste mig, ved at holde mig frem til Stræk og Advarsel for den tidligere Folkethingsmand for Årsens. Det er jo meget smukt, at det ærede Medlem tager saa meget Hensyn til mig; det havde jeg ikke troet. Men det, der er Kjernen i hele Sagen, er jo dog det Spørgsmaal, om det vilde have bevirket et andet Udfald af Valget i Årsens, dersom Herr Søren Pedersen havde faaet Ordet, efterat Herr Niort-Lorenzen havde besvaret den Interpellation, der var rettet til ham. Kan det Spørgsmaal nemlig ikke besvares bekræftende, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, hvis Herr Pedersen havde faaet Ordet, forekommer det mig, at det er uberettiget at forkaste dette Valg. Nu sagde den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal i sit første Foredrag: Mindretallet bør begrunde sin Paaastand, at det ikke vilde have gavnet Herr Søren Pedersen at faae Ordet, men det forekommer mig, at det er at lægge Bevisbyrden over paa urette Sted. Udvalgets Flertal gaar ud fra den Forudsætning som Grundlag, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, dersom Herr Søren Pedersen havde faaet Ordet, og derpaa bygger det Valgets Forkastelse; men det er Flertallet i Udvalget, Bevisbyrden paaligger for, at Valget i saa Fald vilde have faaet et andet Udfald. Man kan ikke forlange, at Mindretallet af Udvalget, der indstiller Valget til Godkendelse, skal føre Bevis for, at Valget ikke vilde have faaet et andet Udfald. Det er naturligtvis af de Ting, man ikke kan føre Bevis for, men man kan meget godt sætte sig ind i den hele Situation, der var tilstede i det givne Dieblik. Stillingen var dengang saaledes, at de to Kandidater havde havt fuld Frihed til at udtale for Valgerne, hvad de fandt sig foranledigede til; at der var bleven rettet en Forespørgsel til Herr Niort-Lorenzen, dels om hvorledes han stillede sig til Jernbanesagen i Årsens, og dels om, hvorledes han opfattede den Udtalelse, der var falden paa Valgmødet i Årsens den 28de December af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Denne Forespørgsel havde Herr Niort-Lorenzen besvaret derhen, at han havde en levende Interesse for Jernbanesagen, og at han betragtede den Udtalelse, der var kommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som en Krusel og som et Fingerpeg paa Partiets despotiske Tankemaade. Hvad kan det nu forudsættes, at Herr Søren Pedersen fornøftigvis